AARDBEI OF CHOCOLA ?

Een blijspel in twee bedrijven

door

PETER KREMEL

TONEELFONDS J. JANSSENS B.V.
Tel: 0 33 66 44 00
E-mail: info@toneelfonds.be
Website: www.toneelfonds.be

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **AARDBEI OF CHOCOLA** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties, Facebook en eventuele andere publicaties de volledige titel(s) en naam van de oorspronkelijke auteur: **PETER KREMEL** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de letter-grootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van Toneelfonds J. Janssens bv.

Wettelijk depot D/2009/0220/027
ISBN 978-90-385-10699
© 2009 Toneelfonds J. Janssens/Peter Kremel
Copyright: © 2024 Toneelfonds J. Janssens bv

Internet: www.toneelfonds.be
E-mail: bestellen@toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij
TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen
Telefoon 03 366 44 00
Website: www.toneelfonds.be
Email: rechten@toneelfonds.be
IBAN: BE37 3631 4081 3728 BIC: BBRUBEBB

Geen enkele andere instantie dan TONEELFONDS JANSSENS heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!
Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Aanvraag vergunning tot opvoering:

Aankoop van minimaal 10 tekstboekjes bij de uitgever.
Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be.
Zie ook de brief, welke u bij aankoop van de scripts heeft ontvangen (tevens bewijs van aankoop tekstboekjes bij uitgever), of informeer ons via de mail/per post. Bij vragen kunt u bij ons informeren. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens. Eventueel extra voorstellingen dienen uiterlijk 1 dag voor de dag van de opvoering te worden aangegeven.
U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Aanvraag vergunning tot HER-opvoering(en):

1. Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be of via de mail/per post met uw gegevens naar Toneelfonds Janssens. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% boete worden verhoogd. Het tarief wordt met boete verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen vier weken voorafgaand aan de voorstelling. Algemene voorwaarden zie www.toneelfonds.be.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten NEDERLAND: I.B.V.A. HOLLAND BV, afd. Auteursrechten, Postbus 363, 1800 AJ Alkmaar Telefoon (072) 5112135 – info@ibva.nl. Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONAGES

(4 dames – 6 heren – figuratie)

JOS: de vader.

LEONA: de moeder.

SARAH: de dochter - 20-21 jaar.

JIM: haar lief - 21-22 jaar.

BEN: de zoon - 18 jaar.

NICKY: zijn liefje - 18 jaar.

ROSITA: inwonende Spaanse meid - minstens 38 jaar.

LEO: een dief, de oudste en leider.

THEO: nog een dief, geen al te slimme.

MARK: broer van Leona, politiecommissaris. +/- 35 Jaar.

2 AGENTEN M/V: kleine rol aan het einde van het stuk.

DECOR

Woonkamer van de familie van Aken. 5 deuren: 1 inkomdeur midden links van keuken, 1 deur rechts en drie deuren links, vanuit de zaal gezien. De buitendeur draait naar binnen kant scène, alle andere naar buiten zodat ze bij het openen niet zichtbaar zijn voor het publiek. Woonkamer met salon tweezit, driezit, éénzit en salontafel. Naast de inkomdeur links dressoir. Naast inkomdeur rechts een raam. Open keuken met aanrecht en zitaanrecht. Voor dit aanrecht met enkele houten krukken, grote rieten linnenmand of houten linnenbak met scharnierdeksel en in dit deksel halverwege links en rechts een gat om het linnen in te werpen. Hier moet aan beide kanten tegelijkertijd een arm kunnen uitkomen van één persoon en ook een hoofd. Deze mand of bak moet groot en comfortabel genoeg zijn om iemand in en op te laten zitten. Tussen de twee gaten moet juist één persoon kunnen zitten. Tegen de muur naast de bureaudeur links een barkast met flessen alcoholische drank en glazen, wandkast met champagneglazen. Fles water in de koelkast. Moet een woning met standing zijn en rijkelijk voorkomen. Aan de muur ergens een abstracte reproductie en een abstract lelijk schilderij van J. Van Aken. Vaste telefoon op kastje naast één van de 3 linkse deuren. Doosje Kleenex zakdoekjes op de salontafel. Bij het binnenkomen ligt de salon er tamelijk rommelig bij met kleren, boekjes, kranten enz. Radio/cd-speler op rand van het keukenaanrecht. Verdere aankleding dient door de regisseur te worden aangepast.

EERSTE BEDRIJF

Scène 1: Rosita

(Het is avond. Het huis is verlaten. Er wordt aan de deur gebeld. Niemand doet open. Na nog een keer bellen hoor je een sleutel in het sleutelgat. Rosita komt binnen. Ze is gepakt en gezakt met een grote valies in ieder hand en een reuze rugzak op haar rug. Ze komt terug van een reis naar haar familie in Barcelona, Spanje.)

ROSITA: *(Strompelt vermoeid binnen.)* Ola! Ola! Señor José? Señora Leona? *(Zet één valies neer om op de lichtschakelaar te duwen en roept opnieuw.)* Señor José? Señora Leona? Ola, nadie en casa!? Señor Ben! Señorita Sarah! *(Gaat richting bureau en zet de andere valies en de rugzak in de open keuken. Doet deur bureau open en roept nogmaals. Gaat dan met grote schreden naar de overkant waar ze elk van de drie deuren opendoet en de namen van de personen nog eens roept.)* Olaba niemande nie thois!! Schoene entree na 4 weke vacance in den Espana. Gaan efkes naar de familia in Barcelona, kome terug hier ende niemand nie thois. Schoon! Als de poes is van de hois dan dansen hier altijd de mois. En wat ne roemmel! ‘t Is te zien dat ik vier weke weg zijne geweest. Niks gekoist, niks opgeroemmeld, oeveral stof, iene gruute misère. Ze denken toch niet dat ik na mijn vacance direct gaan beginnen oeproemmelen zeker. Daar heb ikke de volgende weken veur en ik zal wete watte te doen. Allez ziet dat hier noe ligge. Madre de Dios *(uitspraak Madre de Djoz)* ze zijn te loi om zelf hunne poep af te koisen maar veur de rest pretence genoeg. Allez Rosita, ge gaat oe nie vervele. Bueno. Primero mijn valieze ne kier gaan oitloiden en vroeg dodo want diene boesreis van Espana naar hier da’s nie goed veur goe te slape. En koeppijn dat ge daarvan krijgt. Koeppijn oem tegen de muren naar omhoeg te loepen. *(Staat wat te twijfelen, neemt dan het valies aan de inkomdeur en laat de rugzak en andere valies staan.)* Die valies enzoe kome ikke subiet wel halen. *(Ze brabbelt nog wat Spaans en vertrekt door middelste deur nadat ze het licht heeft uitgedaan.)*

Scène 2 : Ben – Nicky

(Het huis lijkt verlaten, vader en moeder zijn naar een trouwfeest. Zoon -18 jaar- komt thuis met zijn lief, buiten weten om van de ouders, om te rollebollen. De voordeur gaat open enkele seconden nadat Rosita het licht heeft uitgedaan. Ben komt binnen, hij wordt gevolgd door Nicky)

NICKY: Ben, ge zijt toch zeker dat er niemand thuis is hé?

BEN: Maar ja schatje. Ik heb het toch al gezegd: ons ma en onze pa zijn naar een trouwfeest op meer dan 50 km van hier en die komen voor vier uur vannacht niet thuis. Ons Sarah die zit in de jeugdclub, die zal ook niet te vroeg thuis zijn en Rosita, ons inwonende Spaanse meid, die is naar haar familie in Spanje en komt morgen pas terug.

NICKY: Dat kan goed zijn maar ik voel me toch niet erg gerust.

BEN: Nickyke, ge moet u geen zorgen maken. Ziet gij hier iemand misschien? *(legt ondertussen zijn gsm op de kast.)*

NICKY: Nee, maar stel dat uw ouders vroeger naar huis komen, wat dan? Ze weten het nog niet van ons en zeker niet dat wij hier aan het je-weet-wel-wat gaan doen.

BEN: Dat weten zij zeker niet en we gaan trachten dat zo te houden. Maak u maar geen zorgen. Ontspan u, er kan niets gebeuren; alles is onder controle. Kom, kom hier eens naast mij op de zetel zitten, mijn poezeloezeke. Zal ik u op mijn manier eens heel geruststellen. Allez kom, kom, kom.

NICKY: *(Schoorvoetend.)* Ik ben er toch niet gerust in.

BEN: Komaan Nicky, denk aan de plezante uurtjes die we voor ons hebben. Gij en ik, alleen in dit grote huis gezellig samen van die stoute dingetjes doen. *(Neemt Nicky bij de hand en trekt haar op de sofa en begint haar uitbundig te kussen.)*

NICKY: Ben, stouterik.

BEN: Ziet ge mij graag?

NICKY: Ja.

BEN: Ziet ge mij heel graag?

NICKY: Ja, ja.

(Ze kussen elkaar.)

BEN: Kom, kom mee naar mijn kamer. Daar kunnen we rustig frullen en zo.

NICKY: Ge gaat me daar toch gene zeer doen hé?

BEN: Wat? Zeer?

NICKY: Ze zeggen toch altijd dat het de eerste keer zeer doet.

BEN: Wie zegt dat?

NICKY: Mijn vriendinnen.

BEN: Wat weten die daarvan? Die zijn toch nog allemaal maagd?

NICKY: Hoe kunt gij dat nu weten?

BEN: Ik heb mijn bronnen!

NICKY: Bronnen? Wat die halfwas vrienden van u misschien? Trouwens, wat weet gij van de vrouwen? Gij doet precies alsof ge ervaring hebt.

BEN: Ervaring? Eh,wel, eh, laat ik het zo stellen dat ik alles weet over het bloemetje en de bij. Er lopen inderdaad enkele meisjes rond die, hoe zal ik het zeggen eh, weten wat mijn capaciteiten zijn.

NICKY: Het zal dus niet uw eerste keer zijn, zoals voor mij?

BEN: Mijn ee..eerste keer? Hoe komt ge erbij? Nee, nee, natuurlijk niet en daarbij, eh is dat erg voor u dat dit niet mijn eerste keer is?

NICKY: Het maakt mij niet blij maar het stelt mij wel wat gerust.

BEN: Wel voilà! Dat is geregeld. Bij mij kunt ge gerust zijn.

NICKY: Ge zijt toch zeker dat er geen vodden van gaan komen hé?

BEN: Nickyke alstublieft, we hadden op voorhand afgesproken dat we niet naar hier zouden komen om kinderverhaaltjes te vertellen.

NICKY: Ja dat weet ik, maar ook niet om kindjes te maken! Ge hebt het toch?

BEN: Hebben? Eh... wat hebben?

NICKY: Dat wat dient om ervoor te zorgen dat er geen kindjes komen!

BEN: Oh, je bedoelt eh, ah ja natuurlijk. *(Gaat in zijn zakken en haalt er condooms uit.)* Vijf gewoon, vier met aardbei- en één met chocoladesmaak. Komen we daarmee toe?

NICKY: Hoe kan ik dat nu weten? Het is mijn eerste keer. Gij zijt de specialist.

BEN: Specialist, juist ja, op mij kunt ge vertrouwen. Ben, dé specialist in de liefde.

NICKY: *Ge lijkt nogal zeker van uw stuk?*

BEN: Natuurlijk ben ik zeker van mijn 'stuk'. Ge zult wel zien….

NICKY: Stoeffer!

BEN: Schatje, na mij wilt ge geen ander meer. Mijn voor- tussen- hoofd- en naspel zal in de erotische geschiedenisboeken worden omschreven als het neusje van de zalm.

NICKY: Als het maar geen kneusje met een slechte nagalm wordt?

BEN: Lieveke, na deze nacht zal de Kamerasutra herschreven moeten worden.

NICKY: De Kamera wat…?

BEN: Laat maar. Kom, we hebben er nu genoeg over gepraat, nu daden!

NICKY: *(Net voor de deur.)* Ge gaat me toch echt geen zeer doen hé?

BEN: *(Valt op zijn knieën.)* Ik beloof het u op mijn communiezieltje. Ik zal de zachtheid zelf zijn. Na mij zult ge het nooit nog willen doen…

NICKY: Wat!

BEN: …..met een ander!

NICKY: Dat belooft.

BEN: *(Voor de deur.)* Na u mijn engeltje! (*Nicky gaat, Ben volgt, kijkt naar boven.)* Merci daarboven en zorg ervoor dat de rest lang genoeg wegblijft hé. Ik wil mijn tijd nuttig kunnen gebruiken.

(Beiden af langs deur 3, meest linkse deur. Ben doet licht uit.)

Scène 3 : Rosita

ROSITA: *(Komt binnen. Tegen valies.)* Gij moete nog efkens wachten. Chance dat ik alleen thois ben. Zo kan ik een bietje oep mijn ploei komen en moet ik niet naar het gezoeg van mijne baas loesteren. Madre de Dios. Die laat mij noeit nie gerust ik moet altijd maar werke en werke veur een hoengerloon. Kost en de inwoen dat wel maar veul extra euro's zijn er niet bij. Ze zijn zo gierig als da ze rijk zijn.

Veural de Señora Leona dat is ne echte diablo en el señor José da's ne sloef. Ne grande sloef, sloef, sloef. Als ikke de señor José was, ik hadde de señora al lang ne patata op heure tomate gegeven. Dat zou ik ne keer graag hebben dat ikke haar zo eens goed doorheen kon rammelare. Maar niet noe want ik heb teveel koeppijn. (*Staat recht en begint hier en daar wat op te rommelen.)* Ikke zijn dat zo muug. Elke dag weer Rosita, doe dees, Rosita doe da, Rosita wat eten we vandoeg. Rosita gaat naar hier, Rosita gaat naar doer, Rosita dit Rosita dat. Rosita moete alles doen en madame zit heure nagels te lakken of de Libel of andere zeverderij te lezen in de fauteuil. En señor Ben en señorita Sarah brave kinderen maar hielemaal verwend. Die maken nog de mieste roemmel. Al twintig joer hou ik dat hier oit maar ik zie 't hier nie mier zitte. Mijne nicht in Espana heeft mij veurgesteld om teroeg te komen. Ikke denke er hiel hard over na om dat te doen. El pais de mis padres. Ik kan daar oek koisen. Bon, den opkois dat zien we morgen wel. Vandoeg ben ik nog met verlof, morgen is't finito. Ikke moet morgen hier teroeg de zaken in handen nemen. Nen stoetsgreep plegen. Allez noe de dees nog leegmaken. Diene roegzak pak ik subiet mee. *(af met tweede valies door middendeur de rugzak blijft staan. Ze doet het licht uit.)*

Scène 4 : Sarah - Jim

(De voordeur gaat open en dochter Sarah komt binnen met haar vriend.)

SARAH: Allez kom Jim, er is toch niemand thuis.

JIM: Zijt ge zeker Sarah?

SARAH: Maar ja, ons ma en onze pa zijn naar een huwelijksfeest ergens in de Vlaanders en komen voor vier uur zeker niet naar huis. Onze Ben zit zich waarschijnlijk te bezatten in één of andere groezelige kroeg. En Rosita die is van de Spaanse zon aan het genieten. Kom maar.

JIM: Schijnt de zon daar ook 's nachts?

SARAH: Onnozel manneke!

JIM: *(Neemt Sarah langs achter vast.)* Hmm Sarah, my sweetheart, het hele huis voor ons alleen. Dat belooft fireworks!

SARAH: Gij zijt een hevig ventje hé Jimmeke. Wilt ge iets drinken?

JIM: Ik wil uw liefdessappen drinken met gulzige teugen en HET, ge weet wel, in u laten verzinken, zodat ge het u nog lang zult heugen.

SARAH: Er zit nog een dichter in u ook. Ik hoop maar dat ge hier niet staat te liegen en dat HET, ge weet wel, de moeite is om er met u in te vliegen?

JIM: Wees gerust, met mij amuseert ge u rot en verlegt ge de grenzen van het vleselijk genot!

SARAH: Volgens mij zijt gij een vreselijke zot! Haha.

JIM: Gij zottinneke! *(Hij smijt haar op de zetel gaat op haar zitten en begint haar te kussen.)*

SARAH: Wacht even, we gaan het hier toch niet doen? Kom mee naar mijn kamer die kan ik op slot doen. Ge weet maar nooit.

JIM: Your wish is my command darling. Ik volg u tot aan het einde van mijn dagen, waar ge ook gaat!

SARAH: Niet overdrijven hé, het einde van mijn dagen! Kom heet ventje, ik zal u alle plekskes van mijn kamer eens laten zien!

JIM: Ik zie liever uw plekskes!

SARAH: Gij zijt niet te doen gij.

JIM: Ge weet het toch!

SARAH: *(Net voor de deur.)* Zeg gij hebt toch het nodige preventief materiaal bij hé?

JIM: Prevent…? Ha ja natuurlijk hier…*(Gaat in zijn zak en haalt er condooms uit.)* twee gewoon, drie met aardbei- en twee met chocoladesmaak. Is dat voldoende om deze wilde nacht door te komen of mag het iets meer zijn?

SARAH: Dat zal ervan afhangen of ge goed in vorm zijt en hoe vrijen met u smaakt!

JIM: Baby, éénmaal dat ge mij hebt geproefd wilt ge niemand anders meer. En wat de smaak betreft, die moogt ge zelf kiezen.

SARAH: Hevig bazeke, kom we gaan boven.

(Sarah neemt zijn hand en sleurt hem langs deur 1, meest rechtse, naar boven naar haar kamer. Doen lichten uit.)

Scène 5 : Rosita

ROSITA: *(komt weer binnen door middendeur.)* Noe koom ik mijne roegzak halen. Boven is ne gruute stal, just nen bomba die is ontploeft. En ik hem gien goesting hé. Na zoveel vacance pfff koisen, eten maken, stofzoigen, naar madam heure zever loisteren. 'Rosita hebt ge het gelezen? In de Libel stond vandoeg een héél interessant artikel. Paris Hilton heeft weer ne verse vriend. Oh Rosita in den 'Dag Allemoel' stond dat Wendy ne kleine heeft van Prins Laurent en noe heet ze nog ne kleine van ne Frans oek. Wat interesseert mij dat noe. Al heeft Wendy ne kleine van de Paus en twee van nen Duits. 't Interesseert mai giene floit. Ik kan dat hier nie mie aan. Ik dien morgen main ontslag in en gaan teroeg naar Espana. Voilà y Olé. Allez Rosita kroip in oe tram want ge zijt muug en soebiet hebt ge nog meer koeppijn. *(neemt haar rugzak maar die is zwaar. Ze probeert hem op haar rug te krijgen via de mand. Doet hem op haar rug met veel moeite en Spaans gevloek, ze staat recht met de rugzak, valt terug op mand, staat terug recht, begint te waggelen, van links naar rechts en valt uiteindelijk rugwaarts met rugzak en al in de driezit met haar benen omhoog.)* Ola Pola, grande accidente! *(Ze probeert recht te komen door met haar benen te schommelen maar dat lukt niet. Uiteindelijk laat zij zich met rugzak op haar rug uit de zetel rollen en komt op handen en knieën te zitten voor de zetel, rugzak op haar rug.)* Madre de Dios, Qué tortura! Allez Rosita. Met al oe force! *(Ze kruipt op handen en voeten tot achter de zetel en tracht zich daaraan recht te trekken. Uiteindelijk geraakt ze met veel moeite recht. Ze probeert aan de middendeur te geraken maar loopt twee passen achteruit en drie voorruit. Uiteindelijk kan ze de deurklink vastgrijpen.)* Ahah, allez en avant Rosita recht veuroit maske! *(af, doet licht uit.)*

Scène 6 : Leo – Theo

(Er wordt aan de voordeur gemorreld. Leo en Theo, twee dieven, komen binnengeslopen. Zaklampen aan. Leo heeft een zwarte pet op.)

THEO: Leo, ge zijt toch zeker dat er niemand thuis is hé? *(schijnt met zijn lamp recht in het gezicht van Leo.)*

LEO: Verdomme Theo, doe dat licht uit mijn ogen, ik zie geen steek. Wat zegt ge?

THEO: Dat hier toch niemand thuis is.

LEO: Nee, ge moogt gerust zijn. Mijn vrouw heeft bij de coiffeuse gehoord dat de notaris en zijn vrouw het hele weekend op hunne boot aan de Belgische kust verblijven. Dus wees gerust, we hebben het kot voor ons alleen.

THEO: En als er toch iemand is?

LEO: Wie kan er nu in godsnaam zijn? Een rijk kinderloos echtpaar dat op weekend is. Den hond misschien, de kat of de parkiet en die gaan veel verder vertellen.

THEO: Sommige parkieten kunnen klappen zulle.

LEO: Gij ziet te veel science fiction films op tv gij.

THEO: En als er nu toch eens iemand thuis is, wat doen we dan?

LEO: Dan schiet ik hem neer met mijne revolver, zagevent!

THEO: *(Verschrikt.)* Hebt gij een revolver bij?

LEO: Ja Theo, hier, een alarmpistool. Daar kan ik nog geen mus mee doodschieten. Da's alleen maar om ze bang te maken. Blijkbaar lukt dat want ge doet bijna in uw broek van de schrik.

THEO: Ik wil niet dat er doden vallen. Ik wil niet naar 't gevang!

LEO: En wat denkt ge dan dat ze gaan doen als ze ons vangen terwijl wij hier den boel bijeen aan 't rapen zijn? Een standbeeld voor ons maken? Of ons de eerste prijs voor moed en zelfopoffering aanbieden? In 't gevang gaan we sowieso.

THEO: Mij zullen ze in ieder geval niet in 't gevang steken.

LEO: En waarom niet?

THEO: Omdat ik ervoor ga zorgen dat ze mij niet herkennen. *(Trekt bivakmuts verkeerd over zijn hoofd.)*

LEO: Theo, wat heeft dat nu voor zin, er is hier niemand thuis, onnozele Pipo!

THEO: Ge weet maar nooit. Maar 't is hier wel donker.

LEO: Niet moeilijk, ge hebt uw muts achterstevoren op! Schoon is hij niet maar dom…..!

THEO: Ha ja, ze staat verkeerd op mijne kop. De gaatjes zaten aan de verkeerde kant. Zo zou ik niet veel kunnen zien. En…

LEO: Als gij nu eens stopt met zeveren dan kunnen we eindelijk doen waarvoor we naar hier zijn gekomen, ja?

(*Leo begint in de kasten te kijken; Theo staat nog wat te twijfelen.)*

Zeg, hebt gij niks te doen?

THEO: Ik weet niet waar beginnen.

LEO: Verdomme Theo, moet ik alles voorkauwen? Kijk in die kast daar tegen de muur en zie of er geld in zit en vooral of ge geen safe vindt.

THEO: En als er nu toch eens iemand thuiskomt?

LEO: Er is één gouden regel Theo, wat er ook gebeurt: nooit onze naam zeggen. Ge verzint maar iets anders.

THEO: Wat dan?

LEO: Wat u het eerst te binnen schiet. Doe nu voort want we verliezen onze tijd.

THEO: Oké. Wat zoeken we nu weer?

LEO: De safe Theo, de safe, geld en schilderijen. De notaris moet ergens een safe hebben met waardepapieren en cash geld. Tegen de muren moet een collectie schilderijen hangen die veel waard zijn. Ik ken iemand die ze voor grof geld opkoopt.

THEO: En van wie zijn die schilderijen die we moeten meenemen?

LEO: Van bekende meesters.

THEO: Hoe kan ik zien dat die bekend zijn?

LEO: Aan de naam!

THEO: En hoe heten die dan?

LEO: Verdomme Theo, ge leest de naam die eronder staat en ik zeg of ge ze mee moet nemen of niet verstaan? Begin nu eindelijk eens te werken zeg!

THEO: Ja, ja. Oh zie hier, een vaas gelijk bij ons Marie op den dressoir staat.

LEO: *(Moedeloos en kwaad.)* Theo, we zijn niet naar hier gekomen om de inboedel te keuren maar om die verdomde safe te zoeken. Wilt ge daar nu eindelijk mee beginnen of ik neem u nooit meer mee.

THEO: Zagevent. Mag ne mens nu al geen plezier meer hebben in zijn werk. En daarbij, wie zoude gij dan meenemen denkt ge? De bomma?

LEO: Als ‘t moet wel ja.

THEO: Dan gaat ge nog langer achter haar vals gebit dan achter de safe mogen zoeken.

LEO: Doe voort.

THEO: *(Gaat naar schilderij dat aan de muur in de salon hangt.)* Leo, dit is een schilderij van een zekere J. Van Aken. Is dat een bekende meester?

LEO: Van Aken? Nooit van gehoord. Laat maar hangen.

THEO: Oké. Laten hangen. Oh hier, een gsm. Die neem ik mee voor ons Charlotje die verjaart binnenkort. *(Steekt gsm van Ben die op de commode liggen op zak.)*

LEO: Theo, we zoeken de safe en schilderijen.

THEO: Ja, dat weet ik ondertussen. Ik denk wel niet dat een notaris een safe in de living zou plaatsen. Schilderijen van beroemde meesters hangen er hier precies ook niet veel. Allez tenzij ge dat mottig ding van J. Van Aken en de foto van dat raar schepsel als kunstwerk ziet. *(Wijst op abstracte foto die tegen de muur*

hangt.)

LEO: Ge kunt gelijk hebben. Kom, we gaan naar de volgende kamer misschien hebben we daar meer geluk. *(Doet rechterdeur open.)* Ah kijk, hier is een grote bureau, hier zullen we het wel vinden.

THEO: Ziet ge wel, de grot van Ali Baba, hier hangt precies van alles tegen de muur! *(Af)*

Scène 7 : Jim - Sarah

(Sarah komt de salon binnen gelopen achternagezeten door Jim, beiden gedeeltelijk uitgekleed.)

JIM: Sarah, geef die condooms hier!

SARAH: Niks van. Pak me dan als je kan! *(Houdt in elke hand een condoom en loopt achter de zetel.)*

JIM: (*Lachend.)* Gij spook. Pas maar op of ik doe het zonder.

***SARAH:** Zonder komt gij aan mij niet aan!*

JIM: Sarah, subiet ben ik al moe voordat ik moet beginnen. Stop nu toch eens met dat rondlopen!

SARAH: Ik dacht dat gij ne rappe waart?

JIM: Ben ik ook.

(Jim springt op Sarah en ze vallen allebei op de driezit. Terwijl ze daar liggen verliest Sarah één van de twee condooms in de zetel tussen de kussens.)

SARAH: *(Terwijl Jim haar kust.)* Niet hier Jimmeke. Kom, terug naar ons nestje.

JIM: Gij zijt een pittig vrouwke Sarah. Moest ik niet beter weten dan zou ik denken dat ge dat al meer gedaan hebt.

SARAH: Wat?

JIM: Hier met vriendjes over de vloer komen.

SARAH: Zotteke! Ge weet dat ik geen maagd meer ben, maar vriendjes over de vloer, nee die komen hier niet binnen. Gij moogt de spits afbijten omdat ik u zotgraag zie.

JIM: Hmm, bijten, waar wordt ge graag gebeten mijn konijntje? Kom, ik draag u naar ons liefdesnestje, zoals een kersverse bruid. *(Sleurt haar uit de zetel en pakt haar op in zijn armen.)*

SARAH: Hoe romantisch…

JIM: Hebt ge de babypakkers?

SARAH: De wat? Oh ge bedoelt de 'over-het-hoofd-trekkertjes'! Hihi. Natuurlijk, hier zie. (*Toont er maar één.)*

JIM: Waar is de tweede?

SARAH: Oei, waar is die naartoe?

(Jim zet Sarah terug op de grond en beginnen te zoeken.)

JIM: Zo ver kan die toch niet weg zijn….

SARAH: En ‘t was er juist een met aardbei smaak. *(Zoeken nog wat verder.)*

JIM: Och maakt niets uit ik heb er nog genoeg en we zoeken die straks wel. Kom my beast of love, we gaan boven wat noise maken.

SARAH: Ja noise with the beast!

(Ze verdwijnen beiden door dezelfde deur als ze gekomen zijn. Licht uit.)

Scène 8 : Ben - Nicky

(Nicky komt de kamer binnengestormd. Ben komt achterop met in elke hand een nog ingepakt condoom en doet het licht aan. Ze zijn beide half uitgekleed.)

NICKY: Nee, nee dat gaat zo niet!

BEN: *(Lichte paniek.)* Maar enfin Nickyke wat is er nu weer? Wat gaat zo niet?

NICKY: Daar komen vodden van.

BEN: Van wat?

NICKY: Van dat wat gij met mij wil doen.

BEN: Maar Nickyke, ik heb nog niets gedaan. We waren nog geeneens goed begonnen!

NICKY: Volgens mij zijn we inderdaad helemaal niet goed begonnen.

BEN: Maar wat heb ik dan verkeerd gedaan?

NICKY: Niks!

BEN: Heb ik iets verkeerds gezegd?

NICKY: Nee!

BEN: Heb ik iets verkeerds aangeraakt?

NICKY: Nee!

BEN: Heb ik u met iets gechoqueerd?

NICKY: Eh, misschien wel ja.

BEN: Waarmee dan? Heb ik iets gedaan waar ge niet tegen kunt? Ga ik te snel of niet snel genoeg? Te hevig of niet hevig genoeg? Kom, zeg het mij.

NICKY: Eh, wel…eh….

BEN: Zeg het dan, ge moet geen schrik hebben! Waarmee heb ik u gechoqueerd?

NICKY: *(Snikkend wijzend naar zijn kruis.)* Met dat…!

BEN: Met wat?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneelfonds.be de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

bestellen@toneelfonds.be

03 3664400

TONEEL FONDS VANSSENS

Voor de juiste keuze